

PETAR ZDRAVKO BLAJIĆ — DOKTOR MUZIKOLOGIJE

U Rimu je, 23. lipnja ove godine, na Papinskom Institutu za crkvenu glazbu, s izvrsnim uspjehom obranio svoju doktorsku radnju iz muzikologije naš suradnik, svećenik splitske nadbiskupije, vlč. Petar Zdravko Blajić.

Radnja j napisana i obranjena na talijanskom jeziku a naslovljena je: *Giulio Bajamonti, musicista*. Voditelj radnje bio je mo. dr. Ferdinand Haberl, profesor muzikologije i rektor Papinskog Instituta. U komisiji na obrani nalazili su se: mo. Renzi, mo. Tosatti, dr. Franca i dr. Meloncelli.

Na obrani našlo se je mnogo našega svijeta u Rimu, predstavnika nekoliko zainteresiranih kulturnih ustanova i skoro svi profesori Instituta.

Petar Zdravko Blajić

Bajamontija kao glazbenika prvi put je sistematski obradila za diplomsku radnju na Muzičkoj Akademiji u Zagrebu Ana Urukalo, a najviše je novoj i velikoj zainteresiranosti za Bajamontija, kako na teoretskoj obradi i vrednovanju njegove glazbene baštine tako i njezinu izvođenju, doprinio Ivan Bošković. Blajićeva doktorska radnja je monografskog karaktera i mnogo se temelji na istraživanjima samog Boškovića i, razumije se, na njegovu vlastitu. Poznato nam je također da se još spremaju dva veća i specijalizirana rada o Bajamontiju, jedan u Sarajevu i jedan u Zagrebu.

Vlč. Blajić rođen je u brojnoj obitelji u Solinu 1940. godine. Osmogodišnju školu završio je u Solinu; sjemenišnu gimnaziju započeo je u Splitu a nastavio i završio u Zagrebu. Teološki fakultet je također završio u Zagrebu. Već je za sjemenišnih dana u Splitu svirao violinu u đlačkom orkestru i brać II. u šalatskom tamburaškom orkestru, a bio je i jedan od svirača u sjemenišnoj kapelici. U bogosloviji

je bio arhivar »Vjenčeva« arhiva; vodio je dvije godine zavodsko pjevanje, a nakon smrti Albe Vidakovića, 6 mjeseci i katedralni muški zbor.

Nakon mlade mise, koju je služio 1966, imenovan je koralnim vikarom u Makarskoj, zatim je dvije godine bio prvi župnik Ploča. Od 1969. u splitskom sjemeništu vrši dužnost generalnog prefekta i nastavnika glazbe u sjemeništu i bogosloviji te nekih drugih predmeta u sjemeništu.

U jesen 1972. polazi u Rim na studij glazbe na Papinskom Institutu. Tu je magistrirao iz gregorijanskog koralna, diplomirao iz crkvene glazbe i doktorirao iz muzikologije. Na Gregorijani je pohađao dvije godine predavanja iz umjetnosti. Na radio Vatikanu šest godina je vodio rubriku pregleda i prikaza vjerskog tiska kod nas, komentirao kulturna zbivanja i komentirao obljetnice iz naše nacionalne, kulturne i vjerske povijesti. Nastupio je i na trećem programu talijanskog radija i dva puta u samostalnim priložima na talijanskoj televiziji a uvijek s temama iz hrvatske glazbene prošlosti. U domovini je surađivao u skoro svim vjerskim listovima i časopisima, a neko vrijeme i u građanskoj periodici. Kod naših vjerskih nacionalnih manifestacija u domovini i u Rimu, ili je sam vodio glazbeni dio ili je bio jedan od vrlo aktivnih suradnika. Dvije njegove kraće skladbe za glasovir snimljene su za glazbeni arhiv talijanskog radija i radio Vatikana. U Rimu je još vodio pjevanje u hrvatskom zavodu sv. Jeronima i u nacionalnoj crkvi, tu su pjevane prvi put i neke njegove crkvene skladbe.

Sada živi u Splitu, gdje na teologiji i u sjemenišnoj gimnaziji, od ove školske godine, predaje glazbene odgoj, liturgijsku glazbu i talijanski jezik.

Ukoliko vlč. Blajić bude svoju doktorsku radnju tiskao bilo na talijanskom bilo na hrvatskom jeziku, sigurno će neke detalje morati popraviti i štogod nadopuniti, a sve prema novijim Boškovićevim otkrićima.

Naše Uredništvo čestita vlč. Blajiću želeći da mu ovaj rad bude tek jedan od radova na polju naše bogate, ali još uvijek slabo istražene glazbene baštine.

LUCA s. M. MIRTA ŠKOPLJANAC-MAČINA — MAGISTAR »MUSICAE SACRAE«

S. Mirta Mačina rođena je 10. II. 1948. u Otoku kod Sinja. U rodnom mjestu završila je osnovnu školu. Godine 1963. stupila je u samostan ss. Milosrdnica u Splitu. Poslije položenih prvih zavjeta završava gimnaziju u Splitu i Institut za crkvenu glazbu u Zagrebu. Od 1973. do 1978. studirala je na Papinskom Institutu za crkvenu glazbu u Rimu gregorijansko pjevanje, kompoziciju i orgulje kod poznatih maestara: Baratte, Bianchia, Bartoluccia i Arndta i postigla u lipnju 1978. g. titulu magistra »Musicae sacrae«. Ispit je položila s odličnim uspjehom. Mladom maestri srdačno čestitamo i želimo da svoje znanje upotrijebi na opću korist Crkve u Hrvatskoj.

KOLAUDACIJA NOVIH ORGULJA U KATEDRALI SVETE STOŠIJE U ZADRU

U katedrali Sv. Stošije 11. svibnja 1978. godine održana je svečana kolaudacija novih orgulja. Tom prigodom mo. ANĐELKO KLOBUČAR i MJEŠOVITI GRADSKI CRKVENI ZBOR iz Zadra priredili su svečani koncert sa slijedećim programom.

1. J. S. BACH: — *Preludij i fuga u Es-duru*
— Koralna predigra: »Nun kommt der Heiden Heiland«
— *Toccata i fuga u d-molu*
2. B. MARCELLO: — *Psalam 29. Nebesa silna...*
3. C. FRANCK: — *Preludij, fuga i varijacija, Op. 18*
4. C. FRANCK: — *Panis Angelicus*
5. F. LISZT: — *Preludij i fuga BACH*
7. O. MESSIAEN: — *L'Ascension*
8. L. CHERUBINI: — *Kraljice neba*
9. B. PAPANĐOPULO: — *Toccata cromatica*
10. L. PEROSI: — *Missa secunda Pontificalis: Benedictus*
11. A. KLOBUČAR: — *Fantazija i Toccata*

Organizator koncerta: NADBISKUPIJA ZADARSKA
Zbor uvježbao: Dr P. KERO, regens chori
Pratnja na orguljama: Don J. GREGOV, župnik katedrale

Solo pjevač: Š. RELJA

Voditelj kroz program: Don I. PRENDA, rektor Sjemeništa

Svečanom koncertu uz g. nadbiskupa Marijana Oblaka prisustvovao je i gospodin Mr Ivica Maštruko, predsjednik Skupštine općine Zadar, brojni uzvanici društvenog, kulturnog i ekonomskog života grada Zadra. Bio je prisutan i graditelj novih orgulja gospodin Anton Jenko iz Sent Vida, Ljubljana. Katedrala je bila dupkom puna i zadovoljni slušatelji nagradili su izvođače dugim aplauzom poslije svake izvedene točke.

Donosimo u cijelosti zapisnik o kolaudaciji orgulja:

Orgulje majstora orguljara Antona Jenka u katedrali sv. Stošije u Zadru sadrže 38 registara raspoređenih na tri klavijature i pedal, a njihova dispozicija je slijedeća:

<i>I Manual</i>	
1. Principal 16'	23. Fugara 8'
2. Diapason 8'	24. Cijevna flauta 8
3. Tibija 8'	25. Prestant 4'
4. Gemshorn 8'	26. Flautica 2'
5. Dulcian 8'	27. Kvinta 1 1/3'
6. Principal 4'	28. Pikolo 1'
7. Noćni rog 4'	29. Vox humana 8'
8. Oktava 2'	II—I, III—II
9. Dubleta 1 1/3'	Super II—I
10. Mixtura 4—5'	Super I
11. Tromba 8	Super II—I
	III—II
	Super II
	Super III
<i>II Manual</i>	
12. Flauta 8'	
13. Burdon 8'	
14. Kvintaten 8'	<i>Pedal</i>
15. Celeste 8'	30. Principal 16'
16. Tr. flauta 4'	31. Subbas 16'
17. Salicet 4'	32. Burdon 16'
18. Silvestre 2'	33. Kvinta 10 2/3'
19. Nasat 2 2/3'	34. Oktava 8'
20. Terca 1 3/5'	35. Burdonal 8'
	36. Koral 4'
	37. Pozavna 16'
	38. Tuba 8'
<i>III Manual</i>	
22. Kopula 8'	I—P, II—P, III—P
	Super I—Ped.

Handregister (ručna priprema registara)

Dvije slobodne kombinacije

Slobodna kombinacija za pedal

Tutti

Tremolo za II manual, Tremolo za III man.

Pojedinačni isključivač jezičnjaka

Generalni isključivač jezičnjaka

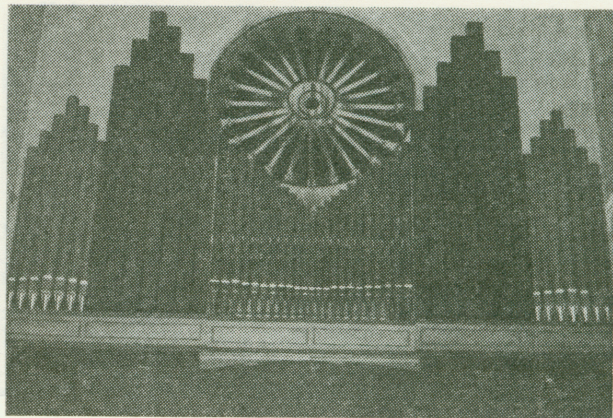
Crescendo valjak, isključivač crescendo valjka

Papuča za žaluzije II manuala

Ručna i slobodne kombinacije te Tutti i njihov isključivač povezani su sa ručnim i nožnim pomagalima.

Majstor je za izradu ovih orgulja iskoristio djelomično svirale iz starih orgulja čija je traktura već posve dotrajala. Upotrijebljene svirale nalaze se u registrima 1—10, 12, 13, 22, 23, 31, 32 i 35. Jezičnjaci (11, 21, 29, 37 i 38) izrađeni su djelomično (njihovi jezičci) u tvrtki Laukhuff, a ostali registri rad su u cjelosti majstora Jenka. Unatoč raznovrsnom porijeklu svirala orguljar je uspostavio pravilnu ravnotežu u njihovu zvuku, a akustička karakteristika pojedinih elemenata — klavijatura je izrazita.

Tako glavni I manual sadrži niz principala (16', 8', 4', 2', Dubleta i Mixtura) koji s Trombom 8' daju puni, snažni i sjajni zvuk orgulja. Uz to I manual sa-

Orgulje u katedrali sv. Stošije u Zadru

drži i tri tiša 8' labilna registra (3, 4, 5) i četverostopni noćni rog koji omogućuje dinamičko stupnjevanje za pratnju zbora.

II manual je smješten u ormaru te žaluzije omogućuju minucioznije dinamičko nijansiranje — potrebno za pratnju solista u liturgijskim skladbama kao i za izvedbu repertoira romaničkog razdoblja. Glavnu karakteristiku ove akustične cjeline tvore oštri registri Celeste 8', Salicet 4', Kvintaten 8' i jezičnjak Oboja 8' pa taj manual podsjeća pomalo na zvuk francuskih orgulja. Ovdje su disponirani još nasard i terca koji zajedničkom upotrebom tvore mješanicu seaquialter — karakteristični solo registar baroknog porijekla. U ovoj klavijaturi nema mixture pa ako je potreban sjajniji zvuk može se spojem III/II iskoristiti razdvojena trostruka mixtura III manuala (2', 1 1/3' i 1').

III manual s četverostopnim (4') registrom iz roda principale imade karakteristiku baroknog pozitiva. Posebno treba istaći njegov jezičnjak — vox humana — kao blago intonirani solo-registar. specifične boje.

Pedal sa širokom dinamičkom paketom ostvaruje adekvatnu basovu podlogu za svaku klavijaturu, a u tutti tvori snažan i izdašan temelj.

Ovakva zvučna postava registra omogućuje izvedbu ne samo skladbe liturgijskog karaktera već i djela koncertantnih razmjera. Preciznost izvedbe osigurava tromannualni sviraonik izrađen u tvrtki Laukhuff, a majstoru Antonu Jenku mora se odati priznanje za temeljito obavljene rad, kao i za ukusno intoniranje instrumenta.

P. K.